

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci

žalobce: **A. M. M. E. - M.**, narozený dne „X“, státní příslušnost Libyjský stát,
bytem „X“,
zastoupený advokátkou JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D.
sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2017, č. j. OAM-318/ZA-ZA11-HA11-2016

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 12. 2017, č. j. OAM-318/ZA-ZA11-HA11-2016, e. č. „X“, **se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení v částce 6 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2017, č. j. OAM-Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

318/ZA-ZA11-HA11-2016, Ev. č. „X“, jímž bylo ve věci mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že se žalobci podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), tato ochrana neuděluje.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil bezpečnostní situaci v Libyi. Podotkl, že žalovaným opatřené podklady byly zastaralé a měly charakter diplomatických zpráv než objektivního zhodnocení stavu v Libyi. K podkladu ohledně jeho možného vycestování žalobce poukázal na to, že se týkal jiné osoby, a to M. W. Připomněl, že žalovaný nedostatečně zhodnotil zjištěné informace ze Zprávy ČTK ze dne 25. 7. 2017, neboť politici slibují určitý postup v budoucnu, ale nyní probíhají v Libyi závažné ozbrojené konflikty. Ze zprávy generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 22. 8. 2017 lze podle žalobce dovodit, že ISIL již území Libye neovládá, ale stále v zemi působí. Rovněž ze zprávy vyplývá, že situace je z bezpečnostního hlediska velmi nestabilní. Podle žalobce žalovaný rovněž řádně nezhodnotil Informaci Ministerstva zahraničních věcí ze dne 12. 4. 2017, která podporuje tvrzení žalobce o hrozbě nebezpečí v Libyi. K tomu doplnil, že v platnosti stále zůstává varování pro české občany před cestami do Libye, a to z důvodu ozbrojených střetů, teroristických útoků a únosů. Žalobce trval na tom, že žalovaný z podkladů vybral pouze informace, jež svědčí pro zlepšení situace v Libyi a nevyhodnotil tak nashromážděné podklady v jejich souhrnu.
3. Vedle toho žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil otázku udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) a písm. b) zákona o azylu. Žalobce lékařskými zprávami prokázal, že byl v listopadu 2012 postřelen (v lékařských zprávách je chybně uveden rok 2011). Z charakteru zranění bylo možné jednoznačně dovodit cizí zavinění, přičemž útok na osobu žalobce byl spojen s jeho politickým postojem, neboť rozdával letáky, jejichž obsah byl v rozporu s cíli skupiny Keteebet Kuwet Al Radaa, jejíž součástí je skupina Al Kataeb. Již před střelbou byl členy této skupiny uvězněn a následně na přímmluvu sousedů propuštěn. Tato skupina však zastřelila jeho bratra a synovce. Skupina operuje v Tripolisu, kde žalobce bydlel, a žalovaný rezignoval na ověření reálné možnosti žalobce pobývat v jiné části země původu. K tomu žalobce podotkl, že jeho zranění jsou viditelná, neboť se nachází na krku, a proto by byl i v jiné části země vystaven otázkám, kde ke zranění přišel. Dále odkázal na stránky zastupitelského úřadu v Tripolisu, podle nichž byl zastupitelský úřad České republiky v Libyi evakuován do Tunisu. K argumentaci žalovaného, že v mezidobí se do Libye vrátil, uvedl, že v Tripolisu byl inkognito, za účelem administrativních záležitostí, přičemž nevycházel na ulici, nepracoval a schovával se.
4. Žalobce se dále domnívá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil otázku udělení humanitárního azylu. Žalobce poukázal na skutečnost, že po svém zranění přijel do Evropy, kde se léčil. Pobytové oprávnění řešil jiným způsobem, než podáním žádosti o azyl. V České republice poznal svou přítelkyni J. Č., se kterou žije od února 2015 ve společné domácnosti. Podotkl, že chtěli spolu uzavřít sňatek, avšak z důvodu nepokojů v Libyi nebyli schopni obstarat veškerá potřebná potvrzení. Popřel, že by šlo z jeho strany o účelové podání žádosti, neboť důvody podání žádosti jsou skutkově stejné, jakoby byly v případě podání žádosti o azyl v minulosti. Doplnil, že u žádosti o azyl není prekluzivní lhůta. Poukázal na skutečnost, že krátce před podáním žaloby (1 týden) byl nedaleko jeho původního bydliště zastřelen jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

kamarád S. M. A., když chtěl opustit s rodinou Tripolis a nakládal věci do auta. K protokolu ze dne 8. 2. 2016 objasnil, že obsah otázek mu byl špatně tlumočen, což potvrzuje i fakt, že na otázku, zda má v České republice družku, odpověděl podle protokolu, že ne, což není pravda. Vedle toho žalobce uvedl, že v případě návratu do země původu mu hrozí zastřelení a možnost ochrany osob ze strany státu je mizivá.

5. Žalobce byl rovněž přesvědčen, že mu měla být udělena doplňková ochrana, neboť byl v minulosti za prezentaci svých politických názorů skoro zabit, přičemž útočníci v zemi původu žalobce stále operují a znají jeho podobu. Po návratu do Libye mu tak hrozí smrt. Podotkl, že situace v Libyi je nestabilní a země je na pokraji občanské války. Doplnil, že by přišel i o svou partnerku J. Žalobce trval na tom, že splňuje všech šest bodů pro udělení doplňkové ochrany.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že trvá na správnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný zrekapituloval průběh předmětného správního řízení a dále uvedl, že zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zabýval se všemi zjištěnými okolnostmi, v průběhu správního řízení plnil vůči žalobci poučovací povinnost, vyhodnotil žalobcem tvrzené důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to z hlediska všech forem ochrany, s ohledem na příběh žalobce a ve spojení s opatřenými podklady pro vydání rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že žalobce netvrdil žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné učinit závěr, že ve své vlasti vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Neuvedl ani nic, z čeho by vyplývalo, že jakýmkoliv způsobem uplatňoval svá politická práva a svobody. O účelovosti podání žádosti žalobce svědčí podle žalovaného to, že o azyl žalobce nepožádal již v roce 2013, kdy poprvé navštívil Českou republiku. Žalovaný dále uvedl, že dle zprávy Freedom house probíhal v Libyi konflikt mezi stovkami různých ozbrojených skupin. Milice Keteebet Kuwet al Radaa nepředstavuje součást tehdejší ani současné libyjské státní moci. Žalobce tuto milici charakterizoval jako teroristickou skupinu, která není podporována nikým z vlády. Žalovaný dále uvedl, že žalobce své popsané potíže s milicí Keteebet Kuwet al Radaa v zemi původu zmínil až v době, kdy již nedisponoval platným vízem, které mu umožňovalo pobyt na území České republiky. Navíc během ústního jednání dne 8. 2. 2016 uvedl, že v domovském státě nemá žádný problém. V průběhu správního řízení tvrdil, že se stále léčí ze střelných zranění, avšak nedoložil žádnou aktuální lékařskou zprávu. Z výpovědi žalobce je patrné, že v současné době rehabilituje, a proto si žalovaný vyžádal jako podklad pro rozhodnutí informace o zdravotní péči v Libyi. Žalovaný dále konstatoval, že zdravotní stav žalobce není natolik závažný, aby mohl být důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů. V případě, že žalobce bude mít po svém případném návratu do vlasti potíže s hybností, může se obrátit na příslušného specialistu v zemi původu.
7. Žalovaný podotkl, že podle zprávy Rady bezpečnosti OSN ze dne 22. 8. 2017 již v Tripolisu dochází ke konsolidaci moci v rukou Prezidentské rady a jejich spojenců, tedy dochází ke zlepšení bezpečnostní situace. Vedle toho žalovaný podotkl, že legalizaci pobytu na území České republiky nelze považovat za azylově relevantní důvod. K rodinnému Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

životu žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2011, sp. zn. 4 Az 9/2010. K námitkám nesprávného tlumočení žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně na stranu 8.

8. Závěrem žalovaný uvedl, že trvá na t skutečnosti, že se řádně vypořádal s neudělením mezinárodní ochrany podle § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu, nedopustil se žádné nezákonnosti při posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a rozhodnutí bylo dle jeho názoru vydáno v souladu s právními předpisy České republiky, zejména se zákonem o azylu a správním řádem. S ohledem na uvedené proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Ústní jednání

9. Právní zástupkyně žalobce se k řádně nařízenému jednání přes včasné doručení předvolání nedostavila a následně zaslala soudu omluvu z jednání.
10. Pověřený pracovník žalovaného se telefonicky z jednání soudu omluvil.
11. Soud v souladu s § 52 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) provedl k návrhu žalobce důkaz článku:
- Boje o Libyi. Tripolisem v noci otřásly výbuchy, místní mluví o útocích dronů ze dne 21. 4. 2019,
 - Boje o Tripolis mají téměř 200 obětí a přes tisíc zraněných ze dne 4. 5. 2019,
 - Boje v Libyi se vyostřují. Armáda generála Haftara získala kontrolu nad vojenským táborem u Tripolisu ze dne 27. 7. 2019,
 - Boje v Tripolisu si vyžádaly 25 mrtvých, letiště bylo po náletu uzavřeno ze dne 7. 4. 2019,
 - Bombardování a střelbu slyšíme v Tripolisu každý den, popisuje česká novinářka ze dne 20. 6. 2019,
 - Čtyři ženy na oblíbené pláži u Tripolisu zabil dělostřelecký granát ze dne 5. 7. 2017,
 - Libye v zajetí chaosu: Ústřední vláda v nedohlednu posilující měnová a uprchlická krize hrají do karet IS ze dne 9. 2. 2018,
 - Na Tripolis v noci dopadly rakety, městem zaduněly exploze ze dne 17. 4. 2019,
 - OSN: Dozorci v Libyi stříleli na migranty, kteří utíkali před náletem ze dne 4. 7. 2019,
 - Po pádu diktátora občanská válka. Proč se bojuje o Tripolis a kdo chce vládnout v Libyi? ze dne 8. 4. 2019,
 - Při náletu v Libyi zemřelo 43 lidí. Bomby zasáhly svatební obřad, informuje stanice ze dne 5. 8. 2019,
 - Profesori i děti tu mizí beze stopy. Po obětech únosů v rozvrácené Libyi musí pátrat sami příbuzní ze dne 18. 6. 2017,
 - Při náletu v Libyi zemřelo osm civilistů ze dne 20. 9. 2016,
 - Tripolisem otřásly výbuchy a střelba ze dne 30. 3. 2016,
 - V kdysi jedné z nejbohatších zemí Blízkého východu už neteče ani voda. Obyvatelé Tripolisu rozkopávají chodníky ze dne 28. 10. 2017,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- V Libyi desítky mrtvých po bombovém útoku, v Egyptě útočníci stříleli na hotel ze dne 7. 1. 2016,
- V Libyi hrozí občanská válka, připravují se na ni desítky ozbrojených milic ze dne 16. 4. 2019,
- V Libyi hrozí válka mezi Turky a ruskými žoldáky ze dne 8. 1. 2020,
- V libyjském Tripolisu zuří boje. Z místní věznice uprchly stovky trestanců ze dne 3. 9. 2018,
- V Tripolisu se ozvaly výbuchy, poté vypukla střelba. Nejezděte do Libye, varuje ministerstvo ze dne 30. 3. 2016,
- Válka v Libyi byla bezprecedentním vražděním. Je vážným varováním pro arabský svět a celou Afriku ze dne 28. 10. 2011.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Ze správního spisu postoupeného žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 3. 4. 2016 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. V poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 6. 4. 2016 uvedl, že je rozvedený a má dceru, která žije se svou matkou. Dále uvedl, že je arabské národnosti, vyznává muslimské náboženství, hovoří arabsky, trochu anglicky a trochu česky a nemá žádné politické přesvědčení. Do České republiky přicestoval letecky v dubnu 2014 a pak se vrátil do Libye pro nový pas. Následně získal maltské vízum, přičemž na Maltu přicestoval z Tuniska. Z Malty letecky přicestoval v létě 2015 do České republiky. Ke zdravotnímu stavu uvedl, že byl ochrnutý na půlku těla, což byl důsledek pěti střelných zranění. Nyní je bez léků a pohyblivý. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že v Libyi byl pronásledován ozbrojenou skupinou Al Kataeb Islam, která je součástí Islámského státu. Její příslušníci ho postřelili, když byl o ramadánu v Libyi. O svém pobytu v Libyi nikomu neřekl, ale musel jít podepsat dokumenty kvůli nástupu dcery do školy, neboť její matka je Maročanka. Sám byl členem revolučních skupin proti Kaddáfímu a Al Kataeb Islam bojovala proti osobám, které nebyly fanatickými muslimy. Doplnil, že je na seznamu této skupiny, ačkoliv zajišťoval pouze administrativní záležitosti.
14. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, který se uskutečnil dne 6. 4. 2016, žalobce uvedl, že o německé vízum žádal z důvodu, že je vydáváno na rok. Česká

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

víza mu byla vydávána na měsíc či tři. O skutečnosti, že s vydaným vízem musí žádat o udělení mezinárodní ochrany v zemi, která mu vízum vydala, nevěděl. Německé vízum obdržel bez odebrání otisků prstů, jednalo se totiž o vízum léčebné. O azyl v Německu nežádal, neboť bydlí v České republice, kde byl i operován. Léčba v Česku je levnější a český jazyk je lehčí na naučení. Nebyl ochoten vycestovat do Německa. Do Libye se nemůže vrátit.

15. Dne 22. 2. 2017 byl za přítomnosti zmocněnkyně žalobce J. Č. a tlumočnice S. H. doplňující pohovor se žalobcem. Během tohoto doplňujícího pohovoru žalobce uvedl, že byl pronásledován od džihádistů. V roce 2011 došlo v Tripolisu k povstání. V průběhu bojů rozdával letáky, byl postřelen a jeho bratr a synovec byli skupinou Al Radaa zabiti. Jedná se o odvětví skupiny Al Kataeb, celý název zní Keteebet Kuwet Al Radaa. Tato skupina je stále aktivní, ačkoliv původně vznikla proti Kaddáfímu. Nepatří k policii, ani k vládě. Nikdo z vlády je nepodporuje, ale chtějí v Libyi vládnout. Zabíjejí, unášejí lidi. Za uneseného chtějí až milion dinárů. Postřelili ho říjnu roku 2013 vedle kavárny, kde bydlel. Přímo v centru Tripolisu. Spolu s ním byli postřeleni další dva lidé, přičemž jeden z nich zemřel. Potíže nastaly, když si jeho bratr nenechal od lidí ze zmíněné skupiny okřikování a nadávání jeho osobě. Následně jeho bratra zastřelili. Přiběhl bratrovi na pomoc, a proto se následně zaměřili i na žalobce. Synovce zastřelili měsíc a půl po smrti jeho bratra. Od smrti bratra do svého postřelení měl další potíže, neboť ho tři či čtyři měsíce před postřelením zadrželi a dva dny mučili. Propustili ho, neboť jeho sousedi se za jeho propuštění přimluví. Na policii se neobrátil, neboť skupina má vše ve své moci. O přesídlení do jiné části Libye nepřemýšlel, neboť zmíněná teroristická buňka má dosah i v jiných částech jeho rodné země. Správní orgán se rovněž žalobce dotázal, proč při výslechu na polici dne 8. 2. 2016 uvedl, že žádné potíže v zemi původu nemá a nic mu nebrání ve vycestování. K tomu žalobce uvedl, že dotaz ohledně vycestování mu nebyl položen. Měl deset dnů propadlé německé vízum a nechtěl být bez povolení. Šel na polici, kde mu nějaký tlumočník řekl, že mu vše vyřídí. Podepsal 10 až 15 papírů, které se týkaly víza, léčení, lázní a pasu. Chce zůstat v České republice, je rád, že se po úrazu vrátil do života. V případě návratu do země původu by přišel o život.
16. Žalobce byl postřelen do hlavy, krku, trupu, ruky a nohy. Zhruba dva roky byl na vozíčku a dodnes má omezenou hybnost pravé ruky. Ruku i nohu musí každé ráno rozhybat. Rehabilituje s ním a udržuje ho tak v hybné fázi. V případě návratu do Libye hrozí, že hybnost vymizí. V Libyi nikdo k ničemu nepotřebuje důvod, je tam nepořádek. Podotkla, že spolu žijí a fungují jako normální rodina. Na podporu svých tvrzení žalobce zaslal správnímu orgánu vstupní lékařskou zprávu z termínu pobytu 20. 5. 2015 – 9. 6. 2015, lékařský nález ze dne 6. 11. 2014, zprávu z příjmu pacienta ze dne 4. 11. 2014, ambulantní zprávu ze dne 7. 10. 2014 a lékařskou zprávu ze Státních léčebných lázní ze dne 31. 10. 2014.
17. Ze spisového materiálu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci vyžádala kopii závazného stanoviska k vycestování žalobce do země původu z řízení o správním vyhoštění ze dne 20. 11. 2014, podle kterého je vycestování žalobce do země původu možné, a kopii protokolu o ústním jednání ze dne 19. 11. 2014 z řízení o správním vyhoštění, podle něhož žalobce sám uvedl, že jeho vycestování z České republiky je možné, ale návrat do země původu vyloučil z obavy o svůj život, neboť nechce bojovat ani za skupinu Fajer Libya ani Haftar, přičemž obě skupiny si myslí, že, když nebojuje s nimi, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

bojuje za druhou skupinu. Žalovaný si dále vyžádal kopii závazného stanoviska k vycestování žalobce do země původu pro potřeby řízení o správním vyhoštění ze dne 8. 2. 2016, podle kterého je vycestování žalobce do země původu možné, a kopii protokolu o ústním jednání ze dne 8. 2. 2016, v němž žalobce vypověděl, že jeho zdravotní stav je dobrý, po celou dobu byl schopen cestovat a po skončení léčby se chce vrátit domů. Popřel, že by rozhodnutí o správním vyhoštění mělo dopad do jeho soukromého života. Dále uvedl, že v domovském státě nemá žádný problém, kvůli kterému by se nemohl vrátit do Libye. Při ústním jednání ze dne 19. 11. 2014, jakož i při ústním jednání ze dne 8. 2. 2016, byl žalobce poučen o nároku na tlumočnicka, jehož služby by byly hrazeny Českou republikou. V obou případech žalobce tlumočnicka odmítl, neboť měl svého tlumočnicka, a to A. M. B.

18. Vedle toho si žalovaný vyžádal jako podklad pro rozhodnutí zprávu organizace Freedom House, Svoboda ve světě 2017 – Libye, z ledna 2017; výroční zprávu Human Rights Watch z 12. 1. 2017; zprávu Generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 4. 4. 2017; zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických ze dne 3. 3. 2017 o dodržování lidských práv v roce 2016; informaci Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 12. 4. 2017, č. j. 98029/2017-LPTP o postavení skupiny Keteebet Kuwet Al Radaa a její odnože Al Kataeb Islam, bezpečnostní situaci v Libyi a situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu a po dlouhodobém pobytu v zahraničí; informaci organizace International SOS v zemi původu ze dne 18. 7. 2017, č. j. BMA 9780 o dostupnosti rehabilitační a fyzioterapeutické péče; a zprávu ČTK ze dne 25. 7. 2017, Macron: v Libyi budou volby příští rok na jaře.
19. Součástí spisového materiálu je též protokol o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 14. 8. 2017, podle něhož se žalobce i jeho zmocněnkyně s podklady pro rozhodnutí seznámili a nežádali doplnění. Zmocněnkyně žalobce uvedla, že se chtěli vyhnout žádosti o azyl a vzít se, ale nepodařilo se jim v krátkém časovém horizontu doplnit požadované razítko z Libye.
20. Správní spis byl posléze doplněn o zprávu Generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 22. 8. 2017. Dne 5. 12. 2017 byl žalobce i se svou zmocněnkyní opětovně seznámen s podklady pro rozhodnutí. Při této příležitosti zmocněnkyně žalobce uvedla, že je pro žalobce nemožné sehnat práci, neboť je stále vedeno azylové řízení. Podotkla, že kdyby spolu nežili, žalobce by žil pod mostem.
21. Dle § 12 zákona o azylu se azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
22. Dle § 14 zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

1/2018

23. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
24. Dle odst. 2 citovaného ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
25. Primárně se soud zabýval námitkou, jež dle žalobce odůvodňuje oprávněnost jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
26. Žalobce uváděl, že v případě, že by byl vrácen do své vlasti, by mohl být ohrožen jeho život, neboť v minulosti byl zadržen, mučen a postřelen přívrženci teroristické skupiny Keteebet Kuwet Al Radaa, kteří stále usilují o jeho život.
27. Jak bylo ale soudem zjištěno ze správního spisu, výpověď žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany a v řízení o správním vyhoštění plná rozporů. Například žalobce v řízení o správním vyhoštění při výslechu ze dne 19. 11. 2014 sám uvedl, že jeho vycestování z České republiky je možné, ale návrat do země původu vyloučil z obavy o svůj život, neboť nechce bojovat ani za skupinu Fajer Libya ani Haftar, přičemž obě skupiny si myslí, že, když nebojuje s nimi, bojuje za druhou skupinu. Žalobce se tedy nechtěl přidat ani k jedné z občanských frakcí bojovníků v Libyi. Ve druhém řízení o správním vyhoštění žalobce při výslechu ze dne 8. 2. 2016 uvedl, že v domovském státě nemá žádný problém, kvůli kterému by se nemohl vrátit do Libye. V řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce popsal, že byl nevládní organizací Keteebet Kuwet Al Radaa zadržen, mučen a postřelen, neboť chtěl pomoci postřelenému bratrovi, který si nenechal od přívrženců této teroristické skupiny nadávat. Za podstatné v tomto směru považuje soud dále skutečnost, že žalobce v zemi původu nevyužil možnost státní ochrany, tedy reálně nevyužil veškeré dostupné prostředky k ochraně svých práv, a i po svém postřelení se do země původu vrátil, potřebné doklady nevyřizoval přes ambasádu a jeho rodina (bývalá manželka a nezletilá dcera) žádné potíže v Libyi nemají, neboť spolu s ním nevycestovali. Naopak jeho dcera začala chodit v Libyi do školy.
28. Další rozpor soud spatřuje ve skutečnosti, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany zmocněnkyně žalobce uvedla, že žalobce byl postřelen do hlavy, krku, trupu, ruky a nohy. Zhruba dva roky byl na vozíčku a dodnes má omezenou hybnost pravé ruky. Ruku i nohu musí každé ráno rozhýbat. Rehabilituje s ním a udržuje ho tak v hybné fázi. V případě návratu do Libye hrozí, že hybnost vymizí. Během řízení o správním vyhoštění žalobce při výslechu konaném dne 8. 2. 2016 uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý, po celou dobu byl Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

schopen cestovat a po skončení léčby se chce vrátit domů.

29. K námitce žalobce ohledně neudělení azylu podle § 12 písm. a) a § 12 písm. b) zákona o azylu soud uvádí, že v daném případě žalobce neuvedl žádné relevantní skutečnosti, které by nasvědčovaly závěru, že by byl příslušníkem určité sociální skupiny, jež je pronásledována za svou příslušnost, názory či přesvědčení, a proto žalovaný správně vyhodnotil, že žalobce nemá pro udělení mezinárodní ochrany z uvedeného důvodu nárok. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí na stranách 5 až 8 podrobně zabýval důvody, pro které žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 zákona o azylu neudělil. Žalobce sice v žalobě uvedl, že mezinárodní ochrana mu měla být udělena z politických důvodů, neboť rozdával letáky, které byly proti režimu diktátora Kaddáfího, avšak ve správním řízení žalobce uváděl, že se bojí msty ze strany příslušníků nevládní teroristické skupiny Keteebet Kuwet Al Radaa a v protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6. 4. 2016 uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení. Lze tak přisvědčit názoru žalovaného, když odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů u žalobce neshledal. Tuto námitku tedy vyhodnotil soud jako nedůvodnou.
30. Soud ve vztahu k § 14 zákona o azylu, které upravuje tzv. humanitární azyl, uvádí, že se jedná o výjimečný institut, neboť připadá v úvahu pouze tehdy, jestliže není zjištěn důvod pro udělení azylu podle výše citovaného § 12, a to výlučně v případě hodného zvláštního zřetele (např. vysoký věk, zdravotní stav u osob zvláště těžce postižených nebo nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, apod.). Na udělení humanitárního azylu není právní nárok, nelze výlučně o něj podat žádost a správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení. Udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu je tedy na volné úvaze příslušného správního orgánu a rozhodnutí o něm přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu. K tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003-38, a také ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004-72, oba dostupné na www.nssoud.cz.
31. Ze správního spisu vyplynulo, že žalovaný zkoumal, zda v případě žalobce nebyly dány důvody pro udělení humanitárního azylu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Správní orgán dle soudu řádně zjistil a posoudil osobní situaci žadatele včetně jeho zdravotního stavu, a pokud sám z toho nedovodil důvody pro udělení humanitárního azylu, je takové rozhodnutí v jeho pravomoci, zejména když žalobce ve správním řízení ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu sám neuváděl a požádal o udělení mezinárodní ochrany z důvodu legalizace pobytu na území České republiky.
32. Žalovaný správní orgán přitom v dané věci řádně zjistil a posoudil osobní a ekonomickou situaci žalobce, jak vyplývá z obsahu správního spisu i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, zejména když se v napadeném rozhodnutí vypořádal s tvrzením žalobce ohledně dostupnosti rehabilitace v Libyi, což žalovaný objasnil na stranách 9 až 11 napadeného rozhodnutí. Rovněž tuto námitku vyhodnotil soud jako nedůvodnou.
33. K námitce žalobce ohledně neudělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu soud uvádí, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 5 Azs 10/2012-68 (dostupný na www.nssoud.cz), „*je pro účely posouzení existence důvodů pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu rozhodující otázka, zda stěžovateli Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*“

v případě jeho návratu na Ukrajinu brozí vážná újma. Proto je třeba zkoumat, zda vzhledem ke všem stěžovatelem uvedeným a zjištěným skutečnostem existuje „reálné nebezpečí“, že stěžovatel utrpí vážnou újmu.“ V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval z jakých důvodů žalobci mezinárodní ochranu podle § 14a odst. 1 a § 14a odst. 2 nepřiznal, a to konkrétně na stranách 11 až 15 žalobou napadeného rozhodnutí.

34. Na tomto místě musí soud uvést, že ze zprávy generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 4. 4. 2017 vyplývá, že bezpečnostní situace v Tripolisu byla nestabilní, hlavní město bylo stále pod nadvládou četných ozbrojených skupin, které vyvolávaly intenzivnější srážky ve sporných oblastech napříč Tripolisem. Podle informace Ministerstva zahraničních věcí č. j. 98029/2017-LPTP ze dne 12. 4. 2017 byla situace v Libyi charakterizována takto: *„bezpečnostní situace v Libyi obecně není dobrá (místy anarchie, místy bezvládní, místy vládnou milice, místy se bojuje, dochází k přepadením, krádežím, únosům) a vývoj v zemi má v tomto smyslu navíc neustále se zhoršující tendenci. Většina lidí si myslí, že země spěje k občanské válce.“* I přes tato stanoviska dospěl žalovaný k závěru, že ze zprávy generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 22. 8. 2017 vyplývá, že v Tripolisu, jakožto městě původu žadatele, dochází ke konsolidaci moci v rukou Prezidentské rady a jejich spojenců a ke zlepšení bezpečnostního řízení ve městě. Proto i s poukazem na zprávu ČTK ze dne 25. 7. 2017 v článku „Macron: v Libyi budou volby příští rok na jaře“ o dohodě na budoucích volbách a nutnosti nastolení klidu zbraní žalovaný dospěl k závěru, že s ohledem na současnou bezpečnostní situaci je vycestování žalobce do Tripolisu možné a nehrozí mu tam ohrožení života nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci vnitřního ozbrojeného konfliktu.
35. Na tomto místě soud konstatuje, že ve zprávě generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 22. 8. 2017 je mimo jiné uvedeno, že *„střety v Tripolisu vedly k výslednému stažení některých těžce ozbrojených skupin a ke zlepšení bezpečnostního řízení hlavního města složkami podporujícími Prezidentkou radu. Násilí se stupňovalo na jihu Libye, kde se složky dvou hlavních ozbrojených aktérů, Libyjské národní armády a Třetí silou, skládající se převážně z bojovníků z Misuráty, střetly v boji o nadvládu nad strategickými pozicemi.“* Z uvedených skutečností a z odkazu na probíhající přípravu voleb žalovaný dovodil výrazné zlepšení bezpečnostní situace v Tripolisu a tedy i možnost bezpečného návratu žalobce do Tripolisu. Na straně 2 citované zprávy je však rovněž uvedeno, že: *„složky napojené na zaniklou „Vládu národní spásy“ byly vyhnány v Tripolisu z města po bojích se složkami spojenců Prezidentské rady. Dne 26. května 2017 složky podporující Prezidentskou radu odrazily útok sil, které se připojily k Vládě národní spásy. Srážka si vyžádala život nejméně 44 bojovníků a čtyř civilistů. Složky Prezidentské rady včetně Prezidentské stráže převzaly kontrolu nad klíčovými pozicemi ve městě včetně Mezinárodního letiště v Tripolisu. Dne 7. července složky podporující Prezidentskou radu odrazily pokus skupin stojících za Vládou národní spásy o proniknutí do města. Střet, ke kterému došlo v Qarabulli, což je asi 25 km na východ do hlavního města, si vyžádal život čtyř civilistů a měl za důsledek další rozšíření území kontrolované složkami podporujícími Prezidentskou radu.“* Ve vztahu k ostatním regionům země bylo v uvedené zprávě uvedeno, že na východě v Bengházi a Derně pokračovaly boje mezi Libyjskou národní armádou a různorodými ozbrojenými skupinami. Civilisté vracející se do Bengházi se stále stávali oběťmi min, improvizovaných výbušných zařízení a dalších výbušnin.
36. Dle názoru soudu, pokud se přihledne k obsahu celé zprávy generálního tajemníka o Podpůrné misi OSN v Libyi ze dne 22. 8. 2017 a nikoli jen k souhrnu na první straně této Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zprávy, nevyplývá z jejího obsahu žádné výrazné zklidnění bezpečnostní situace, a to ani v rámci Tripolisu ani v rámci zbytku území Libye. Pochybnosti o zlepšení bezpečnostní situace v Libyi pak prohloubilo i dokazování provedené při jednání soudu, kdy z novinových článků předložených žalobcem naopak vyplývalo, že země jeho původu je neustále zmitána boji jednotlivých frakcí a dochází k ohrožení civilistů. Několik z předmětných článků bylo publikováno před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí (Čtyři ženy na oblíbené pláži u Tripolisu zabil dělostřelecký granát ze dne 5. 7. 2017, Profesori i děti tu mizí beze stopy. Po obětech únosů v rozvrácené Libyi musí pátrat sami příbuzní ze dne 18. 6. 2017, Při náletu v Libyi zemřelo osm civilistů ze dne 20. 9. 2016, Tripolisem otřásly výbuchy a střelba ze dne 30. 3. 2016, V Libyi desítky mrtvých po bombovém útoku, v Egyptě útočníci stříleli na hotel ze dne 7. 1. 2016, V Tripolisu se ozvaly výbuchy, poté vypukla střelba. Nejezděte do Libye, varuje ministerstvo ze dne 30. 3. 2016) a další dokládající pokračování násilí pak byly publikovány po vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

37. Z uvedených skutečností dle soudu vyplývá, že žalovaný vycházel při posouzení bezpečnostní situace v Tripolisu a Libyi z nedostatečně zjištěného stavu a neměl dostatek podkladů k posouzení otázky, zda v případě návratu žalobce do země původu mu tam nehrozí vážná újma v podobě ohrožení života z důvodu svévolného násilí v situaci vnitřního ozbrojeného konfliktu. Soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek důvodů.
38. Pro úplnost soud uvádí, že pokud jde o námitku nesprávného tlumočení, tak předně soud uvádí, že námitka nesprávného tlumočení se týká výpovědi žalobce v řízení o správním vyhoštění, jehož pohovor se konal dne 8. 2. 2016. Nejedná se tedy o námitku nesprávného tlumočení v předmětném správním řízení o neudělení mezinárodní ochrany. Soud poukazuje na to, že žalobce byl při ústním jednání ze dne 8. 2. 2016 poučen o právu na tlumočníka, jehož služby by byly hrazeny Českou republikou. Žalobce však ustanovení tlumočníka odmítl, neboť měl svého tlumočníka, a to A. M. B. Žalobce žádné námitky k protokolaci nevznnesl a protokol vlastnoručně podepsal. Zvolil-li si žalobce tlumočníka vlastního, pak nemůže jít k tíži žalovaného, nebyl-li žalobce s překladem zvoleného tlumočníka spokojen. Z uvedených důvodů soud nemohl námitce žalobce přisvědčit.
39. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.
40. Soud nepřistoupil současně ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, jak navrhoval žalobce, neboť dle názoru soudu je možné výše uvedenou vadu řízení odstranit v rámci odvolacího řízení.
41. Výrok II. o náhradě nákladů řízení byl stanoven na základě ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a soud tudíž žalovanému uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 6 800 Kč. Tato částka sestává z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby uskutečněné právním zástupcem žalobce, JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D., po 3 100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, a to převzetí a příprava zastoupení - dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) AT, a dále z částky 600 Kč za s tím související dva režijní paušály po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

42. Podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), se od poplatku se osvobozuje cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany.
43. Jelikož žalobce svou poplatkovou povinnost splnil, když uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč vylepením kolků na podanou žalobu, rozhodl soud v souladu s § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích o vrácení uhrazeného soudního poplatku v plné výši, tj. ve výši 3 000 Kč, neboť jej uhradil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Uhrazený soudní poplatek v celkové výši 3 000 Kč bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 16. března 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)